

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 437/2015
26.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, решавајући о захтеву С.В. из Ч., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-3 У 6012/13 од 02.04.2015. године, у предмету одређивања земљишта за редовну употребу, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац је дана 12.06.2015. године поднео захтев за преиспитивање пресуде Управног суда I-3 У 6012/13 од 02.04.2015. године, којим је одбијена његова тужба, поднета против решења Градског већа града Чачка број 463-28/11-III од 08.02.2013. године, којим је одбијен његов приговор, изјављен на обавештење Градске управе за урбанизам – Одсека за имовинско-правне послове број 463-23/11-IV-2-07 од 28.04.2011. године, којим је С.В. обавештан да, на основу достављеног извештаја Градске управе за урбанизам од 26.04.2011. године, за сада не постоје урбанистички услови за одређивање земљишта за редовну употребу објекта тужиоца.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен и изјављен од неовлашћеног лица.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Одредбом члана 50. став 2. Закона о управним споровима је прописано да када је странка физичко лице, захтев предаје преко пуномоћника из реда адвоката, што подносилац овог захтева није учинио.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења оспореног решења вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио приговор против првостепеног решења, о коме је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом. Стога, за подношење овог захтева нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у спроведном поступку није била искључена жалба, односно двостепено одлучивање.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Имајући у виду да је на основу наведених прописа поднети захтев недозвољен и изјављен од неовлашћеног лица, јер није предат Врховном касационом суду сагласно члану 50. став 2. Закона о управним споровима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.06.2015. године, Узп 437/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.